

I punkt 3 siger man, at alle indsatte skal have ret til en relevant behandling. Jamen det er jo målet, og vi er jo nærmere det mål, end man nogen sinde har været. Der bliver år for år oprettet flere og flere narkofrie afdelinger. Vi har lige afsat penge til, at der nu også er alkoholbehandling i fængslerne. Der er stort set ikke det fængsel, der ikke har det, og det bliver mere i fremtiden. Og sådan gælder det jo også med en række af de andre punkter.

Så skriver man i punkt 5, at alle de gamle lukkede fængsler skal rives ned, og at der skal etableres mindre, lukkede fængsler med plads til 20-30 personer. Jamen det er jo i fuld gang, sagt til fru Anne Baastrup. Der er fængsletovre på Enner Mark, som for øvrigt ikke kun er Socialdemokratiets; vi var da andre, der stemte for det og var med til at betale de 600 mio. kr. Det var jo led i et forlig, så vi er mange partier, der er fælles om det.

Det er vi jo fortsat med. Det nye – desværre er det kun tre partier, der har støttet dette forslag: Dansk Folkeparti, Venstre og Konservative – er, at nu skal der opføres et nyt, meget moderne og flugtsikkert fængsel øst for Storebælt. Det skal opføres enten i Rødby, har jeg forstået, eller i Nørre Alslev på Nordfalster eller også i Midtjylland f.eks. i Suså Kommune.

Jeg skal ikke tage stilling til, hvilket af de tre steder det skal opføres, men jeg håber og tror, og det vil jeg godt opfordre regeringen meget stærkt til, at regeringen vil vælge den løsning, der er den sagligt rigtige.

Fængslet skal jo ligge det sted i mere end 100 år, og formålet med et fængsel er jo ikke kun at straffe, men det er også at gøre det muligt at sikre, at den dag de kriminelle kommer ud efter 2, 5 eller 8 år, er det blevet folk, der er mindre kriminelle.

Derfor er det for mig ikke afgørende, om det bliver det ene, andet eller tredje sted, men det afgørende er, at man vælger det sted, der fagligt og sagligt er det rigtige. Det vil jeg meget gerne stærkt herfra opfordre regeringen til at gøre.

Kl. 15.10

Elisabeth Arnold (RV):

Når man første gang læser det her forslag, bliver man jo desværre, må jeg sige til SF, nødt til at trække lidt på smilebåndet, fordi der står: et forslag om bedre straffe.

Hvad betyder det nu? Skal det brød, der serveres, når man er kommet på vand og brød, være af bedre kvalitet, skal fodlænerne være

pudsede, eller hvad? Hvad er det egentlig, det handler om?

Men selvfølgelig er det jo ikke derfor, vi står her. Det er et beslutningsforslag, som nærmest har karakter af et egentligt program, et helt arbejdsprogram, et regeringsprogram eller et valgprogram. Det er ikke nogen bebrejdelse, det er bare en beskrivelse af, at det her beslutningsforslag har en meget, meget generel karakter.

Vi er i Det Radikale Venstre enige i langt det meste af, hvad der står i programmet, og vi kan også godt se, hvor inspirationen kommer fra, og det er fra det besøg, som Retsudvalget og Integrationsudvalget for et par år siden aflagde i Canada og fra de erfaringer, man har fra den canadiske kriminalforsorg, med at bringe recidivfrekvensen ned. Meget af det handler jo om, hvordan vi undgår, at de, der har været i fængsel i en vis periode, bagefter falder tilbage til ny kriminalitet.

Når man hører ministerens svartale, hvor hun siger, at forslaget er unødvendigt, ja, så må man altså tage sig til hovedet. Der er i øjeblikket en recidivfrekvens, som er tårnhøj, der er alenlange ventelister til fængslerne, aldrig har så mange skullet vente så længe på at komme i fængsel, der er kolossalt mange dømt, der står og venter på at komme i fængsel. Der er så stoppet, så fyldt i fængslerne, at man ikke kan flytte rundt på fangerne, når de har brug for at skulle afsone i særlige afdelinger for enten narkotikafvænnelse eller for alkoholafvænnelse eller for stærke eller svage fanger og alle de forskellige grupper, vi har. Så selve det, at man udnytter kapaciteten til det alleralleryderste gør jo, at kriminalforsorgen ikke kan fungere efter hensigten.

Det, der er det fine ved den canadiske model, er jo, at første gang en ung kriminel – ikke kører uden cykellygte, må jeg sige til hr. Helge Adam Møller – bliver dømt til en fængselsstraf af en vis varighed, så siger fængselspersonalet til den unge, der kommer ind: Dig vil vi ikke se igen! Det er simpelt hen et signal om, at vi skal prøve at undgå, at du kommer tilbage i fængslet. Når du er færdig her hos os, så kommer du ud med en ringere sandsynlighed for komme tilbage igen, end det måske var tilfældet for 5 år siden. Vi skal finde ud af, hvorfor du er her. Er det, fordi du er for ubegavet? Er det, fordi du er for dårligt uddannet? Er det, fordi du er kommet i dårligt selskab? Er det, fordi du har haft en kriminel familie, som har sporet dig ind på noget galt? Eller er det, fordi du på anden måde har brug for at få at vide, at det, du har lavet, virkelig er no-